

[Guldberg.]

som det ærede medlem hr. Arne Larsen var inde på, lave forskning om konfliktårsager, men hvis det er klimaspørgsmål, som vi nu taler om, og ikke overenskomstspørgsmål, lønspørgsmål og interesseløspørgsmål, er jeg ikke sikker på, at en omhyggelig forskning vil give andet resultat end det svar, at der vil findes vanskeligheder på arbejdspladsen, så længe der findes mennesker, og at de forhold, der skaber klimavanskeligheder, er af menneskelig karakter.

Jeg vil også gerne fastholde, at jeg ser helt anderledes på spørgsmålet om medbestemmelsesret end både det ærede medlem hr. Helveg Petersen og det ærede medlem hr. Arne Larsen. Det lyder så godt, og det kan godt, når der tales teoretisk om det, lyde tiltalende for arbejdere, funktionærer og andre, der er knyttet til en bestemt virksomhed, at de kan være medarbejdere og medbestemmende om virksomhedens ledelse, hvorved jeg ikke tænker på forholdene på arbejdspladsen og klimaet. Men de, der tænker et lille stykke længere, vil sikkert kunne se, at dette ikke kan betyde andet, end at de bliver knyttet til og bundet til denne deres virksomhed på en måde, der vist i virkeligheden ikke er i arbejdernes og funktionærernes interesse, så længe der er mulighed for høj beskæftigelse og den frihed, det medfører.

Det var det, der lå i mine ord. Vi er altså meget langt fra hinanden i disse spørgsmål, men jeg skal i øvrigt ikke forlænge diskussionen.

Knud Thomsen: Jeg vil gerne over for det ærede medlem hr. Helveg Petersen understrege, hvad jeg sagde før, at vi ikke er i tvivl om, at der er mange problemer og store problemer og menneskelige problemer. Jeg vil kun fastholde det, jeg også sagde, nemlig at jeg tror, at de finder deres i hvert fald foreløbige løsning i den meget kraftige udviklingsperiode, der foregår inden for rammerne af de aftaler, der træffes mellem arbejdsmarkedets parter.

Det er en meget stor omstilling, der foregår, og det ærede medlem har naturligvis ganske ret i, at der blandt andet vistnok ganske ubarmhjertigt vil ske en af forholdene fremtvunget overgang fra mindre til store

virksomheder med de problemer, det nu engang fører med sig, deriblandt det problem, at mindre virksomheder ikke kan oprettholdes.

Jeg vil ligeledes gøre det ærede medlem hr. Helveg Petersen opmærksom på, at aftalen for nylig mellem arbejdsmarkedets parter jo udtrykkelig er baseret på respekt for de bestående ejendomsretsforhold og for arbejdsgivernes nedfældede ret til at lede og fordele arbejdet.

Hvis jeg opfattede det ærede medlem hr. Helveg Petersen ret, var spørgsmålet da, hvorledes denne udvikling fra små til store virksomheder og respekten for de bestående ejendomsretsforhold kunne forliges med vort partis udtalelse, som det ærede medlem citerede som, at flere og flere gerne skulle eje mere og mere. Jeg ved ikke, om citatet er nøjagtigt, men jeg tror nok, at det stort set dækker, hvad vi har ønsket at sige. Det ærede medlem spurgte, hvorledes vi da kunne arbejde for dette.

Det vil jeg sige, at det finder jeg at vi på forskellig måde har arbejdet for. Vi har interesseret os permanent for opsparingsordninger, vi har interesseret os og kæmpet for omlægning af skatten fra indkomst til forbrug. Vi er — for at tage et andet område — gået ind for ejerlejligheder, noget, der ikke har mødt alt for stor velvilje i øvrigt her i folketinget. Og inden for det specielle felt, der er tale om i dag, nemlig stort set de industrielle arbejdspladser, er vort synspunkt det ganske klare, at man naturligvis må respektere bestående ejendomsretsforhold. Disse ejendomsretsforhold er i mange tilfælde organiseret som aktieselskaber, hvor jo i mange tilfælde enhver frit kan købe aktier. At gøre aktiebesiddelse i form af folkeaktier mere populær, at lempe eller helst frigøre aktiebesiddelse for den skattemæssigt ugunstige behandling, den får i dagens opsparingspolitik, vil være vort partis anvisning til ad den fuldstændig almindelige vej at gennemføre medejerskab over en bred front.

Arne Larsen: Jeg vil sige til den højtærede arbejdsminister, at selv om vi gennem lovgivningen og gennem kollektive overenskomster og alle mulige bestemmelser har fået et måske nogenlunde tilfredsstillende retsgrundlag, løser det ikke i sig selv sikker-